Opłata pocztowa uiszczono ryczałtem.

Nr. 40.*) Warszawa, dnia 31 grudnia 1935 r. **Rok XVIII.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Warszawa, ul. Senatorska 29 sklep Nr. 22, tel. 696-87; Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowem.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

I. ROZPORZĄDZENIA I ZARZĄDZENIA MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 85 — 88.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr.Nr. 91—96.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 290—299.

C. BIBLJOGRAFJA.

II. WYDAWNICTWA INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

*) Ostatni w r. 1935. Do niniejszego numeru dołącza się skorowidz za rok 1935.

A.

I. Rozporządzenia i Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

224.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 19 grudnia 1935 r.

w sprawie kursu specjalnego dla szeregowych Policji Państwowej.

Na podstawie art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 27 z 1931 r.), zarządzam utworzenie przy Szkole dla oficerów w Warszawie w terminie do dnia 15 stycznia 1936 r. $3^1/_2$-miesięcznego kursu specjalnego dla szeregowych Policji Państwowej.

Kurs liczyć będzie 120 szeregowych.

Program kursu, jak w zarządzeniu z dnia 17 września 1935 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 32, poz. 166) w sprawie kursu specjalnego dla szeregowych Policji Państwowej.

Ukończenie kursu z wynikiem dodatnim jest równoznaczne z przejściem wyszkolenia policyjnego, określonego w art. 42, ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej.

Ocena postępów w nauce odbywać się będzie na zasadzie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 marca 1929 r. o wyszkoleniu zawodowem oraz o zasadach doszkolenia szeregowych Policji Państwowej (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 3, poz. 77).

Wyznaczenie fachowo-naukowego kierownictwa kursu, oraz jego personelu, ustalenie wzoru świadectwa, jak również wydanie innych potrzebnych zarządzeń poruczam Komendantowi Głównemu Policji Państwowej.

(—) Wł. Raczkiewicz
MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

225.

OKÓLNIK Nr. 85

z dnia 20 grudnia 1935 r.

o wykonaniu budżetu w roku 1936/37.

(Nr. GB. 3-71-2).

Do
P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Powołując się na pismo moje z dnia 5 grudnia r. b. Nr. GB. 3/71 i przesłaną przy niem uchwałę Rady Ministrów z dnia 23 listopada r. b. w sprawie odpowiedzialności za wykonywanie budżetu na r. 1936/37, proszę Panów, aby ze swej strony zlecili czuwanie nad prawidłowością dokonywanych wydatków w ramach rozporządzalnych kredytów—kierownikowi oddziału budżetowo-gospodarczego.

Urzędnik ten będzie osobiście odpowiedzialny za:

1) pokrywanie wydatków z właściwych otwartych na dany cel kredytów lub z właściwych sum niebudżetowych;

2) zgodność wykonywanych dyspozycyj z przepisami rachunkowo-kasowemi;

3) celowość i konieczność wydatków, dokonywanych przez niego w granicach upoważnienia udzielonego mu przez Pana Wojewodę (P. Komisarza Rządu).

Niniejsze zarządzenie nie umniejsza odpowiedzialności naczelników wydziałów fachowych za celowość wydatków, wynikającej z § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13.VIII.1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 611).

W razie otrzymania dyspozycji, sprzecznej z zasadami niniejszego okólnika, kierownik oddziału budżetowo-gospodarczego winien wstrzymać jej wykonanie i przedstawić sprawę do rozstrzygnięcia Panu Wojewodzie (Panu Komisarzowi Rządu). Sprawy takie winny być wpisywane przez kierownika oddziału budżetowo-gospodarczego do specjalnego zeszytu celem umożliwienia organom inspekcji zbadania słuszności uwag kierownika.

Jednocześnie przypominam Panu Wojewodzie (Panu Komisarzowi Rządu) zarządzenie Ministerstwa z dnia 25 marca 1931 roku (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 3, poz. 85), w myśl którego kierownik oddziału budżetowo-gospodarczego jest wojewódzkim referentem oszczędnościowym i z tego tytułu powinien współdziałać we wszystkich poczynaniach w zakresie zagadnień organizacyjno-oszczędnościowych.

Mając na względzie, że realność opracowanego przez Rząd preliminarza budżetowego na r. 1936/37 jest w dużej mierze zależna od przejścia do tego okresu bez zaległości z okresów poprzednich, proszę Panów o wydanie stosownych zarządzeń, zmierzających do zakończenia bieżącego okresu budżetowego możliwie bez żadnych zaległości.

Wkońcu wyrażam przeświadczenie, że Panowie, doceniając powagę sytuacji finansowej Państwa, sprawą poruszoną zainteresują się osobiście i dołożą wszelkich starań, aby gospodarka budżetowa w województwie otrzymała bieg prawidłowy i była dostosowana do obecnych wysiłków Rządu.

(—) Wł. Raczkiewicz
MINISTER

226.

OKÓLNIK Nr. 86

z dnia 21 grudnia 1935 r.

w sprawie amnestji.

(Nr. AP. 106-174).

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W dniach najbliższych ukaże się w Dzienniku Ustaw R. P. ustawa o amnestji dla upa-

miętnienia uchwalenia nowej Konstytucji z dnia 23 kwietnia 1935 r.

Zwracając na powyższe uwagę, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia równocześnie co następuje:

I. Amnestja dotyczy również wykroczeń, należących do właściwości władz administracyjnych, dokonanych przed dniem 11 listopada 1935 r.

Wykroczenia te puszcza się w niepamięć i przebacza, a kary w całości lub w części niewykonane — darowuje.

Amnestja ma zastosowanie choćby karę za takie wykroczenie wymierzono po dniu 10 listopada 1935 r.

Wyjęte są z pod amnestji wykroczenia, przewidziane w art. 48 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27.X.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 807 — Prawo o broni, amunicji i materjałach wybuchowych), w art. 58 i 59 prawa o wykroczeniach.

II. Amnestję stosuje władza, przed którą toczy się postępowanie, albo władza zarządzająca wykonanie orzeczenia (nakazu), jeżeli nie zastosowała jej już przy wydaniu orzeczenia (nakazu).

Odnośne więc władze winny zatem niezwłocznie przejrzeć wykazy spraw karnych administracyjnych.

Jeśli w sprawach tych nastąpiło już żądanie przekazania sprawy do sądu — sprawy podlegającej amnestji nie należy kierować do sądu.

O ile chodzi o sprawy, w których zapadły już prawomocne orzeczenia (nakazy) władz administracyjnych i w których wykonanie kar zostało już zarządzone lub rozpoczęte, to odnośne władze administracyjne winny zarządzić wstrzymanie wykonania kary, a przy karach już rozpoczętych zarządzić niezwłoczne zwolnienie skazanego względnie wstrzymać ściąganie grzywien, poczem sprawę złożyć do akt.

Jednocześnie zaznacza się, że co do osób skazanych przez władze administracyjne i odbywających karę aresztu w więzieniach — odnośne zarządzenie zostanie wydane przez P. P. Prokuratorów.

W końcu zwraca się uwagę na art. 17 ustawy o amnestji.

(—) Wł. Raczkiewicz
MINISTER

227.

OKÓLNIK Nr. 87

z dnia 31 grudnia 1935 r.

w sprawie zmiany nazwisk.

(Nr. AC. 29-319-1).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Okólnik niniejszy łączy w jedną całość i uzupełnia poszczególne zarządzenia, wydane w sprawie zmiany nazwisk w latach ubiegłych.

I. Źródła prawne.

W zakresie zmiany nazwiska obowiązują następujące źródła prawne: a) ustawa z dnia 24 października 1919 r. o zmianie nazwiska (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478), b) ustawa z dnia 23 czerwca 1921 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy wymienionej pod pkt a) na obszarze woj. poznańskiego i pomorskiego (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 511), c) ustawa z dnia 22 marca 1929 r. o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nielicujących z godnością człowieka (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 16 z 1930 r.), d) rozp. Rządu pruskiego z dnia 3 listopada 1919 r. (Zb. Ust. Pr. str. 179, Nr. 49) obowiązujące jedynie na obszarze górnośląskiej części woj. śląskiego, e) rozp. Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1921 r. o rozciągnięciu przepisów ustawy wym. pod pkt a) na ziemie wschodnie (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 423), f) rozp. Min. Spraw Wewn. i Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 16 września 1921 r. w sprawie wykonania ustawy o zmianie nazwiska (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 688), g) rozp. M. S. Wewn. z dnia 15 listopada 1930 r. o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających, lub nielicujących z godnością człowieka (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 702), h) rozp. M. S. Wewn. z dnia 11 października 1928 r. o dekoncentracji niektórych kompetencyj (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 828), i) rozp. Prezydenta R. P. z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach admin. państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976).

II. Właściwość władz.

Władzami właściwemi do orzekania w sprawach zmiany nazwiska są wojew. władze admin. ogólnej (§ 1 rozp. (pkt h) art. 2 ustawy (pkt c) i rozp. pkt „i").

W orzeczeniach, odmawiających zezwolenia na zmianę nazwiska, bądź nieuwzględniających wniesionych sprzeciwów, pouczać należy strony o przysługujących im na zasadach ogólnych środkach prawnych.

III. Przepisy materjalne.

W świetle art. 1 ustawy z dnia 24 października 1919 r., udzielenie zezwolenia na zmianę nazwiska nastąpić może tylko w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie. Ocena w tym względzie leży w zakresie swobodnego uznania władzy. Odmiennie przedstawia się rzecz w świetle ustawy z 22 marca 1929 r., która dopuszcza swobodne uznanie tylko w ograniczonym zakresie, a mianowicie przy ocenie: 1) nazwiska, z punktu widzenia wymagań § 1 rozp. M. S. Wewn. z dnia 15 listopada 1930 r., 2) stopnia stanu zamożności petenta (§ 3 tegoż rozp.), 3) sprzeciwów wniesionych przez osoby trzecie nie z tytułu prawa do nazwiska, które petent przybrać zamierza, lecz z t. zw. „ważnych powodów" (§ 4 cytowanego wyżej rozporządzenia), 5) kwestji czy nazwisko podpada pod pojęcie historycznego, popularnego lub rozpowszechnionego, oraz wreszcie 6) czy intencją petenta ubiegającego się o zmianę nazwiska, nie jest ułatwienie sobie przestępstw lub ukrycia swojej tożsamości (art. 7 ustawy z dnia 22 marca 1929 r. i § 5 wspomnianego wyż. rozp. z dnia 15.XI.1930 r.). Stosowanie omawianych ustaw z dn. 24.X. 1919 r. i z dn. 22.III.1929 r. wymaga zwrócenia uwagi na następujące kwestje:

Prośba o zmianę nazwiska: 1) w trybie ustawy z dnia 24 października 1919 r. winna być należycie uzasadniona, 2) prośba o zmianę nazwiska w trybie ustawy z dnia 22 marca 1929 r. uzasadnienia takiego nie wymaga (§ 2 rozp. M. S. Wewn. z 15 listopada 1930 r., 3) stronom przysługuje prawo wskazania nazwiska, które pragną przybrać (art. 2 ustawy z 24 października 1919 r.). Praktyka wykazała, że strony okazują często chęć przybrania nazwiska rozpowszechnionego lub znanego, wskutek czego narażają się na uzasadnione sprzeciwy z art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 r. w następstwie czego ponoszą niepotrzebne koszta ogłoszeń w Monitorze Polskim i w trzech dziennikach nieurzędowych. Obowiązkiem więc władzy orzekającej jest uprzedzać strony, że zamiar przybrania nazwiska rozpowszechnionego lub znanego, spotkać się może z uzasadnionym prawnie sprzeciwem i zalecać bądź obranie innego nazwiska, bądź wskazanie kilku innych nazwisk do wyboru. Analogicznie postępować należy w sprawach próśb o zmianę nazwisk o brzmieniu niepolskiem, o ile nazwiska te w przetłomaczeniu na język polski, podpadają pod kategorję wyrazów, utrudniających danej osobie współżycie ze społeczeństwem, zarobkowanie lub wykonywanie zawodu lub też narażają ją na śmieszność w środowisku, w którem żyje 4) zezwolenie na zmianę nazwiska o brzmieniu niepolskiem, nie podpadającego pod wyżej wymienione kategorje nastąpić może w wyjątkowych tylko przypadkach. Podanie należy poddać ocenie ze stanowiska zgodności z duchem języka polskiego, przyczem ocena ta winna znaleźć zastosowanie wyłącznie względem osób narodowości polskiej. Przy rozpatrywaniu podań w sprawach tego rodzaju ustalić należy każdorazowo, czy i w jaki sposób strona ujawniła swoją przynależność duchową do narodowości polskiej, wreszcie jeśli proszący ma małoletnie dzieci, czy nie utracił władzy rodzicielskiej nad niemi, 5) zasadniczo odmawiać należy prośbom o zmianę nazwiska na nazwisko podwójne. Wyjątki dopuszczalne są w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, 6) Podobnie w drodze wyjątku tylko zezwalać można na przybranie nazwiska, pod którem petent znany był w służbie wojskowej polskiej, bądź którego używał jako pseudonimu. (art. 1 ustawy z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie uznania nazwisk, przybranych podczas służby wojskowej Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 251). 7) Jakkolwiek obowiązujące przepisy nie ustanawiają specjalnej ochrony nazwisk używanych, niemniej jednak ochrony takiej wymagają nazwiska znane i zasłużone w historji, literaturze, sztuce, na polu wojskowości, polityki i t. p. (§ 5 rozp. M. S. Wewn. z dnia 15 listopada 1930 r.) 8) Zasada ochrony nazwisk osób trzecich winna znaleźć analogiczne zastosowanie w stosunku do znanych i zasłużonych nazwisk cudzoziemskich, co tłómaczy się względami na kurtuazję międzynarodową.

Osoby pełnoletnie, pragnące zmienić wraz z rodzicami nazwisko, mogą się przyłączyć do ich prośby i w tym celu, bądź prośbę podpisać łącznie z rodzicami, bądź wnieść ją osobno, bądź wreszcie złożyć odpowiednie oświadczenie na piśmie.

Po stwierdzeniu, że strona uczyniła zadość wymaganiom ustawowym należy zbadać nadto kwestje: a) opłat stemplowych, b) wiarogodności przytoczonych powodów zmiany nazwiska, c) zatrudnienia, stosunków rodzinnych, majątkowych i zarobkowych petenta, d) jego zachowania się, tudzież karalności sądowej, e) wreszcie o ile proszący jest pracownikiem państwowym, lub samorządowym—opinji u jego władzy przełożonej.

Po zebraniu przez powiatową władzę administracji ogólnej wyżej przytoczonych danych, władza ta przedłoży wojew. władzy adm. ogólnej prośbę wraz z wynikiem dochodzeń z wnioskiem zarówno co do zamierzonej zmiany nazwiska jak i co do ewentualnego uwolnienia petenta od opłaty stemplowej za akt zezwolenia na zmianę nazwiska, o ile się o to ubiega.

W związku z ustanowioną ustawą z dnia 24 października 1919 r. pośrednią ochroną prawną nazwisk osób trzecich zauważa się, że tytuł do zgłaszania sprzeciwów daje nietylko fakt posiadania nazwiska, jakie proszący przybrać zamierza, lecz. że tytułem takim mogą być inne „ważne powody“. Odróżnienie tych dwóch rodzajów sprzeciwów wynika z postanowień art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 r. oraz art. 6 ustawy z dnia 22 marca 1929 r. W świetle postanowień tych, sprzeciw osób, noszących takie same nazwisko — ma stanowisko uprzywilejowane, stanowiąc bezwzględną przeszkodę do udzielenia zezwolenia na przybranie nazwiska, będącego przedmiotem sprzeciwu.

Prośbę żon rozwiedzionych o przywrócenie, bądź zezwolenie na używanie nazwiska panieńskiego, o ile specjalne ustawy nie stanowią inaczej, traktować należy w płaszczyźnie ogólnych zasad ustawy o zmianie nazwiska z dnia 24 października 1919 r.

Na obszarze, na którym obowiązuje K. C. P. z 1825 r. oraz prawo o małżeństwie z 1836 r.. w razie unieważnienia małżeństwa, lub rozwodu, przestrzegać należy w tej dziedzinie następujących zasad: 1) powrót mężatki do rodowego (panieńskiego) nazwiska dopuszczalny jest jedynie w następstwie unieważnienia małżeństwa, oraz rozwiązania go przez rozwód, 2) rozłączenie od stołu i łoża na kwestję nazwiska nie wywiera żadnego wpływu, 3) wspomniany w pkt. 1) powrót do panieńskiego nazwiska może mieć charakter dwojaki: a) dobrowolny, b) przymusowy. 4) Zarówno w przypadku wymienionym ad 3a) jak ad 3b)—powrót ten, ze względu na wymagania porządku publicznego, nie może nastąpić przez sam fakt używania przez mężatkę jej rodowego nazwiska. Osiągnięcie tego skutku prawnego wymaga każdorazowo dokonania pewnej czynności urzędowej, a mianowicie dopełnienia przez stronę wobec właściwej władzy pewnych określonych formalności. 5) Władzą właściwą są władze miejsca zamieszkania mężatki, powołane do prowadzenia ewidencji i kontroli ruchu ludności (art. art. 1, 7, 10, 11 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kon-

troli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 39) oraz § 12 pkt. 7, § 13, § 14 pkt. 1 i 2, § 29, § 35 i § 39 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 maja 1934 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 489). 6) Powrót do rodowego nazwiska pozostawiony jest swobodnemu uznaniu mężatki i nastąpić może zawsze, niezależnie od stwierdzonej wyrokiem jej dobrej lub złej wiary, winy lub braku winy. Badanie tych okoliczności wyjęte jest z pod rozważań władz administracyjnych. Właściwa czynność tych władz sprowadza się więc: A) do uwidocznienia zmiany nazwiska mężatki w rejestrach ludności, B) wydania petentce stosownie do okoliczności nowego, odpowiednio zmienionego, dowodu osobistego, bądź też zaświadczenia, że zgłoszenie powrotu do rodowego nazwiska zostało dokonane.

Warunkiem dokonania jest: a) przedłożenie przez petentkę odpowiedniego oświadczenia woli na piśmie, b) dołączenie w charakterze dowodu odpisu prawomocnego wyroku orzekającego rozwód, lub unieważnienie małżeństwa.

Zgłoszone w ten sposób oświadczenie woli mężatki jest nieodwołalne.

Powrót do nazwiska rodowego nastąpić również może (lecz nie musi) w przypadku stwierdzonej wyrokiem orzekającym rozwód, lub unieważnienie małżeństwa, złej wiary lub winy mężatki; stroną zapobiegającą o powrót do rodowego nazwiska mężatki jest w tym przypadku mąż. Dla osiągnięcia zamierzonego skutku musi on uzyskać obok wyroku orzekającego rozwód, lub unieważnienie małżeństwa, specjalny jeszcze wyrok sądowy, orzekający odjęcie żonie prawa noszenia jego nazwiska (domaganie się przedłożenia wyroku, orzekającego rozwód, lub unieważnienie małżeństwa jest nieuzasadnione).

Na podstawie tego ostatniego wyroku, tudzież stosownego oświadczenia woli męża na piśmie, te same władze stosują analogiczny tryb postępowania, jak w pkt. 3a), z tą różnicą że: 1) czynności ich w tym przypadku będą miały charakter wykonania wyroku i że 2) w rozumieniu K. C. P., zamiast wydawania petentowi jakichkolwiek dowodów, czy zaświadczeń, zawiadomią one jego b. małżonkę.

IV. Koszta postępowania.

W razie uwzględnienia prośby strony wojewódzka władza administracji ogólnej wezwie proszącego do złożenia odpowiedniej kwoty na zabezpieczenie kosztów ogłoszenia o zamierzonej zmianie nazwiska, a po jej złożeniu zarządzi ogłoszenie według wzoru Nr. 1 w Monitorze Polskim oraz w trzech dziennikach nieurzędowych, a to po jednym z wychodzących w Warszawie, Krakowie lub Lwowie i Poznaniu.

W przypadkach zaś, gdy zmiana nazwiska opiera się na ustawie z dnia 22.III.1929 r., należy ogłaszać o zamierzonej i dokonanej zmianie nazwiska tylko w Monitorze Polskim (w/g wzoru Nr. 1a) o ile możności zbiorowo raz na kwartał, (§ 3 rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 15 listopada 1930 r.). W tych przypadkach może Pan Wojewoda (Kom. Rządu) zwalniać strony (art. 5 ustawy z dnia 22.III.1929 r.) również od kosztów, połączonych z ogłoszeniami w Monitorze Polskim, o ile dotyczy to osób, których stan niezamożności jest niewątpliwie znany wojew. władzy adm. og. i w tym przypadku koszta pokrywa Skarb Państwa. Ustawa zaś z 24 października 1919 r. nie zezwala na zwalnianie od ponoszenia kosztów, połączonych z ogłoszeniami w Monitorze Polskim i trzech dziennikach krajowych (§ 5 i 8 rozp. Min. Spraw Wewn, z 16 września 1921 r. oraz art. 3 wyżej wym. ustawy).

§-em 1 rozp. Min. Spraw Wewn. z 11 października 1928 r. oraz rozp. Prezydenta R. P. z dnia 28 grudnia 1934 r. w sprawach, dotyczących obszaru cieszyńskiej części wojew. śląskiego, przekazano wojewódzkim władzom administracji ogólnej nietylko orzekanie o zmianie nazwiska i rozstrzyganie wniesionych sprzeciwów przeciw zamierzonej zmianie nazwiska, lecz również i decyzje co do zwalniania proszących o zmianę nazwiska od opłat w całości lub części za akt zezwolenia na zmianę nazwiska. (Obwieszczenie Ministra Skarbu w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o opłatach stemplowych z dnia 7 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 404), o czem również mówi art. 4-ty ustawy z dnia 22 marca 1929 r.

Z uprawnień do zwalniania od opłaty stemplowej za zmianę nazwiska w całości lub w części należy oględnie korzystać, mając na uwadze interes Skarbu Państwa. Oczywiście, oprócz faktycznego stwierdzenia niezamożności proszącego należy brać pod uwagę w wypadku, gdy motywem prośby o zmianę nazwiska, jest istotnie przykre brzmienie nazwiska, nietylko interes osobisty strony, ale również i tę okoliczność czy domaga się tej zmiany interes publiczny. W przypadkach jeżeli petent nosi wprawdzie nazwisko ośmieszające w tym stopniu, żeby zmiany tego nazwiska domagały się względy natury publicznej, można zwolnić petenta, ze względu na jego stan materjalny, tylko od uiszczenia opłaty stemplowej za akt zezwolenia na zmianę nazwiska, natomiast należy odmówić mu zwolnienia go od ponoszenia kosztów ogłoszeń o zamierzonej i dokonanej zmianie nazwiska. O ile bowiem Skarb Państwa mógłby zrzekać się opłat stemplowych, nawet w tym przypadku, jeżeli za zmianą nazwiska przemawia tylko interes prywatny petenta, o tyle ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów ogłoszeń mogłoby następować jedynie wtedy jeżeli, za zmianą nazwiska petenta przemawiałyby względy natury publicznej.

Postępowanie przy zarachowywaniu złożonych kwot na ogłoszenia określają ogólne przepisy o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe. W myśl tych przepisów, kwoty składane być mają na fundusz specjalny „koszty ogłoszeń o zm. nazw." w miejscowej kasie Urzędu skarbowego, w siedzibie właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Wojewódzkie władze administracji ogólnej obowiązane są prowadzić ogólną księgę fundu-

szu specjalnego według wzoru i sposobu przewidzianego dla sum depozytowych.

V. Tryb ogłaszania aktów zezwolenia na zmianę nazwiska.

Akt zezwolenia na zmianę nazwiska należy sporządzić według wzoru Nr. 2, lub Nr. 2a ogłoszenie zaś w Monitorze Polskim według wzoru Nr. 3.

Adnotację o dozwolonej zmianie nazwiska zarządza się z uwzględnieniem stanu prawnego obowiązującego na poszczególnych obszarach Państwa.

W tym względzie zauważa się co następuje:

1) na obszarze województw poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części woj. śląskiego zarządzają Wojewodowie z urzędu adnotacje, niezależnie od wniosku osoby zainteresowanej (rozp. Pr. M. S. Wewn. z dnia 16 stycznia 1901 r. min. Bl. F. Inn. Verw. 72), i ustawa z dnia 6 lutego 1875 r. o urzędowem stwierdzaniu stanu cywilnego i o zawieraniu małżeństw (Dz. Ust. Rzeszy str. 23). 2) Na obszarze mocy obowiązującej K. P. C z 1825 r. sposób zarządzania adnotacji w księgach stanu cywilnego określa wzór Nr. 4 lub 4a. 3) Na obszarze mocy obowiązującej „Zbioru Praw rosyjskich" zarządza się adnotację według wzoru Nr. 5 lub 5a. 4) Na obszarze województw krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego oraz cieszyńskiej części woj. śląskiego zarządza się adnotację aż do odwołania w sposób dotychczas tam praktykowany.

O ile akt stanu cywilnego, w którym ma być dokonana adnotacja, znajduje się poza obrębem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, która wydaje akt zezwolenia na zmianę nazwiska, należy użyć dla zarządzenia adnotacji—pośrednictwa wojewódzkiej władzy administracji ogólnej obszaru, na którym ma siedzibę urzędową właściwy urzędnik stanu cywilnego i przesłać jej w tym celu odpis zezwolenia na zmianę nazwiska oraz wypisy z aktów stanu cywilnego, na których adnotacja ma być dokonaną.

Jeżeli zaś chodzi o akt stanu cywilnego, sporządzony w państwie obcem, należy wnioski o adnotacje skierowywać do władz obcych za pośrednictwem właściwych urzędów konsularnych R. P. We wnioskach tych należy wymienić podstawę prawną i faktyczną obywatelstwa polskiego petenta, oraz dołączyć poświadczony co do zgodności z oryginałem odpis aktu zezwolenia na zmianę nazwiska i wypisy z aktów stanu cywilnego, na których ma być pomieszczona adnotacja. Specjalny tryb postępowania w tym zakresie w obrocie z Rosją określa okólnik Nr. AC. 30/2/4 z dnia 6 kwietnia 1933 r. O ile dana osoba zamieszkuje w Polsce, albo figurowała poprzednio w rejestrze mieszkańców jednej z gmin — należy równocześnie z adnotacją, o której wyżej, zarządzić dokonanie na całym obszarze Państwa odpowiedniej adnotacji o zmianie nazwiska w rejestrze mieszkańców gminy zamieszkania danej osoby, czy też gminy ostatniego zamieszkania w Polsce. (§ 33 rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 23 maja 1934 r. o meldunkach i księgach ludności Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 489).

VI. Postanowienia końcowe.

Z wydaniem niniejszego okólnika tracą moc obowiązującą następujące zarządzenia: 1) okólnik Nr. 140 z dnia 15 grudnia 1921 r. Nr. AE. 4622 (Zb. Zarz. Min. Spraw. Wewn. t. II str. 812 pkt. 2), 2) okólnik Nr. 57 z dnia 11 marca 1929 r. Nr. AC. 6449/1 (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. t. II str. 818 pkt. 4), 3) okólnik Nr. 5 z dnia 10 stycznia 1931 r. Nr. AC. 11147/1, wydany do P. P. Wojewodów w województwach centralnych i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 1 z 1931 r. str. 28) oraz 4) okólnik Nr. 38 z dnia 24 marca 1932 r. Nr. AC. 26/b/3 w sprawie nazwiska mężatek po wyroku orzekającym nieważność małżeństwa bądź rozwód (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z 1932 r. Nr. 5 str. 114).

(—) Wł. Raczkiewicz
MINISTER

Wzór Nr. 1.

Ogłoszenie.

1. Imię i nazwisko proszącego o zmianę nazwiska, rok urodzenia, imiona rodziców, zawód i miejsce zamieszkania.
2. Jak wyżej.
3. Jak wyżej i t. d.

.... i t. d ....

wnieśli prośby o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego:

1. Imię i nazwisko dotychczasowe — (...) na nazwisko ....
(nazwisko, które przybrać zamierza).
2. Jak wyżej ....
3. Jak wyżej .... i t. d.

Nazwa i siedziba woj. władzy administracji ogólnej, zarządzającej ogłoszenie (...) podaje powyższe prośby do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24.X.1919 r. (Dz. U. R. Nr. 88, poz. 478) wolno przeciw ich uwzględnieniu zgłosić do Min. Spraw Wewn. sprzeciw za pośrednictwem ....
(nazwa i siedziba woj. władzy admin. ogóln., zarządzającej ogłoszenie) w ciągu dni 90 od dnia niniejszego ogłoszenia; w ogłoszeniach w dziennikach nieurzędowych zamiast słów „niniejszego ogłoszenia" należy umieszczać słowa „ogłoszenia w Monitorze Polskim, które równocześnie zarządza się".

Data

Podpis

Wzór Nr. 1a.

Ogłoszenie.

1. Imię i nazwisko proszącego o zmianę nazwiska, rok urodzenia, imiona rodziców, zawód i miejsce zamieszkania.
2. Jak wyżej.
3. Jak wyżej i t. d.

.......................i t. d.......................

wnieśli prośby o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego:

1 Imię i nazwisko dotychczasowe — (.......................) na nazwisko ....

(nazwisko które przybrać zamierza).

2. Jak wyżej.......................
3. Jak wyżej.......................i t. d.

Nazwa i siedziba woj. władzy administracji ogólnej zarządzającej ogłoszenie (....................... podaje powyższe prośby do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 6 ustawy z dnia 22 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 16 z 1930 r.) wolno przeciw ich uwzględnieniu zgłosić do Min. Spraw Wewn. sprzeciw za pośrednictwem .... (nazwa i siedziba woj. władzy administracji ogólnej, zarządzającej ogłoszenie) w ciągu 30 dni od dnia niniejszego ogłoszenia".

Data

Podpis

Wzór Nr. 2.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 24 października 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478) i § 8 rozporządzenia z dnia 16 września 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 678) udziela się p. (imię i nazwisko), synowi (imiona rodziców), urodzonemu w ...., dnia .... zezwolenia na zmianę nazwiska rodowego (nazwisko dotychczasowe) na nazwisko „ " (nazwisko nowe).

Zezwolenie to z chwilą sporządzenia o niem odpowiedniej wzmianki na brzegu aktu urodzenia (ewent. ślubu) powoduje zmianę nazwiska p. (imię i nazwisko), oraz żony jego p. (imię), urodzonej w .... dnia .... z domu .... oraz dzieci .... (imiona, miejsce urodzenia i data urodzenia wszystkich dzieci, które w chwili wniesienia prośby nie były pełnoletnie).

Pieczęć i podpis.

Do Pana .... (imię i nazwisko)

w .... (miejsce zamieszkania)

Uwaga: Dzieci pełnoletnie, które do prośby przyłączyły się, otrzymują osobne akta zezwolenia na zmianę nazwiska.

Podpis.

Wzór Nr. 2a.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 16 z 1930 r.) i § 4 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 702) udziela się p. (imię i nazwisko), synowi (imiona rodziców), urodzonemu w ...., dnia .... zezwolenia na zmianę nazwiska rodowego (nazwisko dotychczasowe) na nazwisko „......................." (nazwisko nowe).

Z chwilą doręczenia niniejszego zezwolenia, prawo do używania nowego nazwiska uzyskuje p. (imię i nazwisko) oraz żona jego p. .... (imię), urodzona w dnia z domu . oraz dzieci .... (imiona, miejsce urodzenia i data urodzenia wszystkich dzieci, które w chwili wniesienia prośby nie były pełnoletnie).

Pieczęć i podpis.

Do Pana .... (imię i nazwisko)

w .... (miejsce zamieszkania)

Uwaga: Dzieci pełnoletnie, które do prośby przyłączyły się, otrzymują osobne akta zezwolenia na zmianę nazwiska.

Podpis.

Wzór Nr. 3.

Ogłoszenie.

Imię i nazwisko..................................
(Zawód, miejsce zamieszkania) uzyskał wraz z żoną.. (imię, z domu) i..(imiona dzieci), zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego.......... .... (nazwisko dotychczasowe) na nazwisko (nazwisko nowe) „.............. ....".

Podpis

Wzór Nr. 4.

Do
Ks. Proboszcza (Ks. Pastora) parafji (rzym. - kat., ewang. - augsburgs.) jako urzędnika stanu cywilnego

w. . . . .

urzędnika stanu cywilnego wyznań niechrześcijańskich.

w. . . . .

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 24.X. 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478) oraz § 8 rozporządzenia z dnia 16.IX.1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 679) udzielono .... (imię i nazwisko), synowi.................................... (imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki), urodzonemu w.. dnia......................................., zezwolenia na zmianę nazwiska rodowego.. na nazwisko „...".

Zezwolenie to z chwilą sporządzenia o niem odpowiedniej wzmianki na brzegu aktu urodzenia (ew. ślubu) powoduje zmianę nazwiska .... (imię i nazwisko) oraz żony jego i t. d. jak we wzorze Nr. 2.

Wobec tego zarządza się na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24.X.1919 i § 8 rozporządzenia z dnia 16.IX.1921 r. sporządzenie:

1) analogicznie do art. 32, 85 i 87 K. C. P., na brzegu aktu urodzenia ślubu (...................... ....) imię i nazwisko osoby, której akt dotyczy, zapisanego w księdze urodzenia (ślubu) z roku................................pod następującej wzmianki:

„Na podstawie orzeczenia wojewody w....................................z dnia.................................... Nr........................zezwolono p.................................... (imię i nazwisko osoby, której akt urodzenia (ślubu) dotyczy) na zmianę nazwiska (dotychczasowe nazwisko) na nazwisko „.......................... " (nowe nazwisko).

2) zaopatrzenie dołączonego wypisu z akt stanu cywilnego stosownie do art. 87 K. C. P. wzmianką wyżej przytoczoną i zwrócenie uzupełnionego wypisu (podać pow. władze adm. ogólnej, w której okręgu ma siedzibę właściwy urzędnik stanu cywilnego) celem doręczenia interesowanemu.

3) sporządzenie lub spowodowanie stosownie do art. 82 i 85 K. C. P. uwidocznienia dokonanej zmiany nazwiska we wtórnych egzemplarzach księgi stanu cywilnego.

Wzór Nr. 4a.

Do
Ks. Proboszcza (Ks. Pastora) parafji (rzym. - kat., ewang. - augsburgs.) jako urzędnika stanu cywilnego

w. . . . .

urzędnika stanu cywilnego wyznań niechrześcijańskich.

w. . . . .

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22.III. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 16 z 1930 r.) i § 4 rozporządzenia z dnia 15.XI.1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 702) udzielono ....(imię i nazwisko), synowi ....(imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki), urodzonemu w............................. dnia.............................. zezwolenia na zmianę nazwiska rodowego.............................na nazwisko „...................................".

Z chwilą doręczenia zezwolenia prawo do używania nowego nazwiska uzyskał.................... (imię i nazwisko) oraz żona jego i t. d. jak we wzorze Nr. 2a.

Wobec tego zarządza się na podstawie art. 2 ustawy z dnia 22.III.1929 r. i § 4 rozporządzenia z dnia 15.XI.1930 r. sporządzenie:

1) analogicznie do art. 32, 85 i 87 K. C. P. na brzegu aktu urodzenia (ślubu) .... (imię i nazwisko osoby, której akt dotyczy) zapisanego w księdzę urodzenia (ślubu) z roku .... pod Nr.............. następującej wzmianki:

„Na podstawie orzeczenia wojewody w........ .... z dn.......................... Nr...................zezwolono p.. (imię i nazwisko osoby, której akt urodzenia (ślubu) dotyczy) na zmianę nazwiska (dotychczasowe nazwisko) na nazwisko „..." (nowe nazwisko).

2) zaopatrzenie dołączonego wypisu z akt stanu cywilnego stosownie do art. 87 K. C. P. wzmianką wyżej przytoczoną i zwrócenie uzupełnionego wypisu (podać pow. władzę adm. ogólnej, w której okręgu ma siedzibę właściwy

urzędnik stanu cywilnego) celem doręczenia interesowanemu.

3) sporządzenie lub spowodowanie stosownie do art. 82 i 85 K. C. P. uwidocznienia dokonanej zmiany nazwiska we wtórnych egzemplarzach księgi stanu cywilnego.

Wzór Nr. 5.

Do

Ks. Proboszcza (Ks. Pastora) parafji (rzym.-kat., ewang.-augsburgs.) jako urzędnika stanu cywilnego

w. . . . .

urzędnika stanu cywilnego wyznań niechrześcijańskich.

w. . . . .

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 24.X. 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478) oraz § 8 rozporządzenia z dnia 16.IX.1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 679)

udzielono.........................(imię i nazwisko) synowi ....(imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki), urodzonemu w.....................

dnia.................... zezwolenia na zmianę nazwiska rodowego .... na nazwisko „..................................".

Zezwolenie to z chwilą sporządzenia o nim odpowiedniej wzmianki na brzegu aktu urodzenia (ślubu) powoduje zmianę nazwiska................ ....(imię i nazwisko), oraz żony jego i t. d. jak we wzorze Nr. 2.

Wobec tego zarządza się na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24.X.1919 r. i § 8 rozporządzenia z dnia 16.IX 1921 r. sporządzenie:

1. na brzegu aktu urodzenia, (ślubu)............... (imię i nazwisko osoby, której akt dotyczy), zapisanego w księdze urodzenia (ślubu)............ z roku.................. pod Nr.............. następującej wzmianki: „Na podstawie orzeczenia wojewody.................. z dnia.................... Nr.............. zezwolono...................... (imię i nazwisko osoby, której akt urodzenia, (ślubu) dotyczy) na zmianę nazwiska.........................(dotychczasowe nazwisko) na nazwisko „......................" (nowe nazwisko).
2. Zaopatrzenie dołączonego wypisu z aktu stanu cywilnego wzmianką powyżej przytoczoną i zwrócenie uzupełnionego wypisu (podać pow. władzę adm. ogólnej, w której okręgu ma siedzibę właściwy urzędnik stanu cywilnego) celem doręczenia zainteresowanemu.
3. Sporządzenie lub spowodowanie uwidocznienia dokonanej zmiany nazwiska we wtórnych egzemplarzach księgi stanu cywilnego.

Wzór Nr. 5a.

Do

Ks. Proboszcza (Ks. Pastora) parafji (rzym.-kat., ewang.-augsburgs.) jako urzędnika stanu cywilnego

w. . . . .

urzędnika stanu cywilnego wyznań niechrześcijańskich.

w. . . . .

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22.III. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 16 z 1930 r.) i § 4 rozporządzenia z dnia 15.XI.1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 702)

udzielono..................... (imię i nazwisko), synowi .... (imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki), urodzonemu w..................... dnia.................... zezwolenia na zmianę nazwiska rodowego .... na nazwisko „...............................".

Z chwilą doręczenia zezwolenia prawo do używania nowego nazwiska uzyskał.................. (imię i nazwisko) oraz żona jego i t d., jak we wzorze Nr. 2-a.

Wobec tego zarządza się na podstawie art. 2 ustawy z dnia 22.III.1929 r. i § 4 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1930 r. sporządzenie:

1. Na brzegu aktu urodzenia (ślubu) ....(imię i nazwisko osoby, której akt dotyczy), zapisanego w księdze urodzenia (ślubu)................... z roku .... pod Nr............... następującej wzmianki: „Na podstawie orzeczenia Wojewody w......................z dnia..................Nr.......... zezwolono........................ (imię i nazwisko osoby, której akt urodzenia (ślubu) dotyczy) na zmianę nazwiska.................. ....(dotychczasowe nazwisko) na nazwisko „..............................." (nowe nazwisko).
2. Zaopatrzenie dołączonego wypisu z aktu stanu cywilnego wzmianką powyżej przytoczoną i zwrócenie uzupełnionego wypisu (podać pow. władzę adm. ogólnej, w której okręgu ma siedzibę właściwy urzędnik stanu cywilnego) celem doręczenia zainteresowanemu.
3. Sporządzenie lub spowodowanie uwidocznienia dokonanej zmiany nazwiska we wtórnych egzemplarzach księgi stanu cywilnego.

228.

OKÓLNIK Nr. 88

z dnia 31 grudnia 1935 r.

o stylizacji pism (zmiana § 56 Regulaminu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych).

(Nr. GL. 61-a-14).

Do

P. P. Dyrektorów (Gabinetu, Departamentów i Biur), Naczelników Wydziałów i Urzędników referujących w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

1. § 56 Regulaminu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych otrzymuje następujące brzmienie:

„(1). Pisma, które podpisuje osobiście Minister lub zastępujący Ministra Podsekretarz Stanu, stylizuje się w pierwszej osobie i wysyła pod nagłówkiem: „Minister Spraw Wewnętrznych".

(2). Wszystkie inne pisma urzędowe stylizuje się w trzeciej osobie („Ministerstwo zarządza, orzeka" i t. p.) i wysyła pod nagłówkiem: „Ministerstwo Spraw Wewnętrznych".

(3). W korespondencji wewnętrznej w obrębie Ministerstwa można używać stylizacji w pierwszej osobie, o ile dane pismo nie zawiera orzeczenia lub zarządzenia, wydanego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie obowiązujących przepisów pod adresem poszczególnego urzędnika, gdyż w takich przypadkach znajduje zastosowanie ustęp drugi niniejszego paragrafu".

II. Wszystkie stosowane obecnie wyjątki od powyższych zasad tracą moc obowiązującą.

(—) Wł. Raczkiewicz
MINISTER

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

229.

PISMO OKÓLNE

z dnia 20 grudnia 1935 r.

w sprawie wyjazdów do Węgier

(Nr. AP. 131-1027).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że moc obowiązująca okólnika Nr. 41 z dnia 17.VII.1935 r. w sprawie wyjazdów do Węgier (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 23 z r. 1935) zostaje przedłużona do dnia 15 lutego 1936 r. Ministerstwo prosi o zarządzenie jak najściślejszego przestrzegania warunków, od których zależy wydawanie paszportów, a w szczególności obowiązku posiadania akredytyw (czeków turystycznych).

(—) Michałowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

230.

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 grudnia 1935 r.

o cenach detalicznych cukru-kryształu

(Nr. Apr. 71-2-11).

Do

P. P. Wojewodów, Starostów i Prezydentów Miast.

Utrzymując w całej rozciągłości zarządzenie swoje z dnia 4 grudnia 1935 r. Nr. Apr. 71/2-1 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 38, poz. 215) w sprawie ustabilizowania ceny 1 kg. cukru-kryształu na 1 zł., dopuszczam, po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu możliwość pobierania wyjątkowo ceny wyższej od wymienionej w tych miejscowościach, w których jest to usprawiedliwione stwierdzonemi większemi kosztami przewozu ze składu hurtowego do detalisty. W żadnym jednakowoż wypadku cena ta nie może przekraczać 1,05 zł. za 1 kg.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

231.

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 grudnia 1935 r.

o cenach detalicznych nafty.

(Nr. Apr 72-1-3).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

Nawiązując do okólnika Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dn. 18 grudnia 1935 r. L. GN. I. 753/4 w sprawie obniżki cen nafty — proszę Panów o wydanie odpowiednich zarządzeń, zapewniających przestrzeganie cen oznaczonych dla poszczególnych miejscowości w załączonym do cyt. powyżej okólnika cenniku.

Podkreślam raz jeszcze obowiązek ujawniania cen nafty w miejscach sprzedaży detalicznej oraz przypominam o trybie postępowania władz administracji ogólnej w wypadku konieczności wyznaczania cen detalicznych nafty (okólnik Nr. 81 ex 1935 — Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 38, poz. 207).

Wyczerpujące wskazówki obliczania detalicznej ceny nafty w miejscowościach nie objętych wspomnianym cennikiem — zawiera cyt. na wstępie okólnik Ministerstwa Przemysłu i Handlu — proszę przeto Panów o dokładne zaznajomienie się z nim.

W sprawozdaniach miesięcznych o cenach artykułów powszedniego użytku należy szczegółowo uzasadnić każde odchylenie cen nafty od ceny wymienionej w załączonym do niniej-

szego pisma cenniku obowiązującym na terenie podległego Panu Wojewodzie województwa.

Jednocześnie uchylam zarządzenie swoje z dnia 21 listopada 1934 r. Nr. 60/56 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 33, poz. 276).

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

232.

PISMO OKÓLNE

z dnia 27 grudnia 1935 r.

o znaczkach pocztowych do urzędowych przesyłek listowych.

(Nr. SS. 66-8-11).

Do

P. P. Wojewodów i Prezydenta m. st. Warszawy.

Wyjaśnienia zawarte w piśmie okólnem z dnia 20 lipca 1935 r. Nr. SS. 66/8/2 o znaczkach pocztowych do urzędowych przesyłek listowych (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 24, poz. 137), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zmienia o tyle, iż związki samorządowe mogą wysyłać korespondencję bez nakiejenia znaczka (przerzucenie normalnej opłaty na adresata) jedynie wówczas, gdy adresat nie jest uprawniony do korzystania ze znaczków urzędowych. Przerzucanie więc normalnej opłaty pocztowej na te urzędy i instytucje, które same korzystają ze znaczków urzędowych, nie jest możliwe. — Korespondencja związków samorządowych, kierowana do wymienionych urzędów i instytucyj, jeżeli wykonywana jest w zakresie poruczonym, powinna być zaopatrywana w znaczki urzędowe, jeżeli zaś wykonywana jest we własnym zakresie działania powinna być zaopatrywana w znaczki pocztowe normalne.

(—) Zbikowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

233.

PISMO OKÓLNE

z dnia 27 grudnia 1935 r.

o przesyłkach listowych władz, urzędów i instytucyj kościelnych

(Nr. GB 48-96).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W okólniku Nr. 3 z dnia 10 stycznia 1935 r. Nr. GB. 48/19/30 ustęp 4 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządziło zaprowadzenie dokładnego zapisu przesyłek listowych władz, urzędów i instytucyj Kościoła Katolickiego wraz z podaniem wartości opłaconych przez urzędy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych znaczków.

Termin nadsyłania wyżej opisanych danych został określony na dzień 1 marca.

Przypominając o powyższem, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o nadesłanie pomienionych materjałów w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31 marca 1936 r. z uwagi na to, iż materjały te są niezbędne przy rozrachunkach z tytułu należności Kościołowi Katolickiemu według Konkordatu dotacji „na pocztę".

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

234.

PISMO OKÓLNE

z dnia 27 grudnia 1935 r.

o wyciągach z ksiąg kredytów i wydatków budżetowych

(Nr. GB. 38-8).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo prosi Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o wydanie zarządzenia. aby w wyciągach z ksiąg kredytów i wydatków budżetowych (wzór Nr. 32 do § 67 przepisów rachunkowo-kasowych) w przedziałce 9 „uwagi" podawać wysokość uposażenia brutto z § 1 za dany miesiąc według list płacy.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

235.

PISMO OKÓLNE

z dnia 30 grudnia 1935 r.

o komornem w domach, podlegających ustawie o ochronie lokatorów

(Nr. Apr. 91-56-2).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

Nawiązując do pisma okólnego z dnia 12 grudnia 1935 r. Nr. Apr. 91/56/1 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 39, poz. 221) w sprawie obniżenia komornego w domach, podlegających ustawie o ochronie lokatorów — dodatkowo wyjaśniam, że dekret o obniżeniu komornego wprowadza 15-to względnie 10% obniżkę podstawowego komornego.

Podstawowem komornem w rozumieniu ustawy o chronie lokatorów jest komorne płacone w czerwcu 1914 r. W przypadku dobrowolnego obniżenia komornego przez właściciela nieruchomości przed wejściem w życie wspomnianego dekretu obniżkę należy odliczać nie od faktycznie płaconego komornego, a od komornego podstawowego.

(—) Wł. Raczkiewicz
MINISTER

236

PISMO OKÓLNE

z dnia 30 grudnia 1935 r.

o zwrocie zaliczek na uposażenie przez funkcjonarjuszów państwowych, uczestników Państwowego Zakładu Emerytalnego,

(Nr. GB. 14-17)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania poniżej umieszczone pismo okólne Ministerstwa Skarbu z dnia 5 grudnia 1935 r. Nr. D. III. 17772/3/35, normujące spłacanie zaliczek na uposażenie przez funkcjonarjuszów państwowych, będących uczestnikami Państwowego Zakładu Emerytalnego.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

Otrzymują nadto:
Komenda Główna Policji Państwowej,
Korpus Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III, 17772/3/35.
Warszawa, dnia 5 grudnia 1935 r.

Zaliczki na uposażenie funcjonarjuszów państwowych prowizorycznych.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w m.

Z paragrafu 56 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych załącznik Nr. 1 do Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 9 poz. 178 z r. 1935 wynika, że w razie przeniesienia funkcjonarjusza państwowego w stan spoczynku, dotychczasowa jego władza przełożona sporządza na podstawie karty uposażenia wypis należności i długów i przesyła go tej władzy, która przeniesionemu funkcjonarjuszowi będzie wypłacała zaopatrzenie celem potrącania niespłaconych zaliczek na uposażenie.

Ponieważ obecnie część funkcjonarjuszów państwowych — mianowicie prowizoryczni oraz stali mianowani po dniu 1 lutego 1934 r. są uczestnikami Państwowego Zakładu Emerytalnego, który należy do kategorji przedsiębiorstw państwowych, a nie jest władzą i posiada odrębną osobowość prawną, omawiany tryb potrącania odnośnie do tych funkcjonarjuszów nie da się zastosować bez zastrzeżeń. Windykowanie pretensji z tytułu niespłaconej zaliczki na uposażenie z zaopatrzeń pobieranych z Państwowego Zakładu Emerytalnego nie może się odbywać w trybie bezpośredniego potrącenia jedynie na podstawie wypisu należności, a musi się opierać albo na tytule wykonawczym uzyskanym w drodze postępowania sądowego albo na zgodzie zobowiązanego.

Z przytoczonych wyżej okoliczności wynika, że w interesie obustronnym — Skarbu Państwa i zaliczkobiorcy — bardziej celowem byłoby wprowadzenie zasady, iż udzielanie zaliczki na uposażenie funkcjonarjuszowi państwowemu prowizorycznemu względnie stałemu, mianowanemu po dniu 1 lutego 1934 r. czyni się zależne od złożenia przez proszącego o zaliczkę pisemnego oświadczenia, wyrażającego zgodę, by w razie przeniesienia go w stan spoczynku niespłacona ewentualnie część zaliczki potrącona została z jego zaopatrzenia emerytalnego przez Państwowy Zakład Emerytalny.

W przeciwnym bowiem razie zachodziłaby konieczność wniesienia przeciw zaliczkobiorcy powództwa cywilnego pociągającego za sobą koszty procesowe.

Wspomniane oświadczenie w razie przeniesienia funkcjonarjusza w stan spoczynku przed spłaceniem zaliczki, władza przełożona przesłałaby Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu wraz z wykazem należności i długów.

W związku z tem Ministerstwo Skarbu prosi, aby władze i urzędy państwowe zażądały dodatkowo tego rodzaju oświadczeń od tych funkcjonarjuszów. — uczestników Państwowego Zakładu Emerytalnego, którzy uzyskali już zaliczki na uposażenie i dotychczas ich nie spłacili.

(—) T. Grodyński
PODSEKRETARZ STANU

237.

PISMO OKÓLNE

z dnia 31 grudnia 1935 r.

o korespondencji zagranicznej władz administracji ogólnej.

(Nr. GL. 65-1-50).

Do

Urzędów Wojewódzkich, Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę, Starostw (Komisarjatu Rządu m. Gdyni, Dyrekcyj Policji) i Zarządów Miast wydzielonych.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, iż władze administracji ogólnej wbrew obowiązującym przepisom w sprawie korespondencji zagranicznej władz administracji ogólnej w wielu wypadkach nadsyłają do Ministerstwa Spraw Zagranicznych swą korespondencję celem przesłania jej urzędom zagranicznym.

Ponieważ ten stan rzeczy jest sprzeczny z obowiązującemi w tym względzie postanowieniami okólników: Nr. 66 z dn. 25.IV.1931 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 3, poz. 107) i Nr. 69 z dn. 31.VII.1933 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 12, poz. 162) i powoduje ponadto dla Ministerstwa Spraw Zagranicznych znaczne, nieprzewidziane budżetem wydatki na porto, przeto Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o zwrócenie uwagi podległym urzędnikom na

potrzebę ścisłego przestrzegania postanowień wspomnianych okólników, w szczególności zaś na konieczną potrzebę kierowania zwykłej (nie poufnej) korespondencji pocztą bezpośrednio do właściwych urzędów zagranicznych z wyjątkiem urzędów, znajdujących się na terytorjum Z. S. R. R.

Za DYREKTORA GABINETU MINISTRA
(—) *Dr. Drążek-Drawicz*
NACZELNIK WYDZIAŁU

238.

PISMO OKÓLNE

z dnia 31 grudnia 1935 r

w sprawie zbierania informacyj o opinji i karalności przez władze administracji ogólnej.

(Nr. AP. 150-367).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

I. Zdarza się, że władze administracji ogólnej polecają jednostkom policyjnym ustalanie opinji o różnych osobach.

Polecenia te częstokroć nie zawierają wskazówek, jakie szczegóły z zakresu opinji potrzebne są odnośnym władzom do powzięcia decyzji w danej sprawie, wskutek czego jednostki policyjne pogłębiają z własnej inicjatywy wywiady, prowadząc obszerną korespondencję, pochłaniającą dużo czasu i nie zawsze konieczną.

Ministerstwo prosi, aby odnośne władze administracji ogólnej zaznaczały w omawianych poleceniach, jakie szczegóły z zakresu opinji są im niezbędne w danej sprawie (o ile chodzi o opinję o kandydatach do służby państwowej, potrzebne dane ujmuje załącznik Nr. 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 2.VII.1931 r.— Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 546).

II. Poza tem stwierdzono, że władze administracji ogólnej polecają jednostkom policyjnym dostarczanie informacji o poprzedniej karalności danej osoby.

Ponieważ jednostki policyjne nie posiadają wyczerpujących wiadomości o skazaniach osób zamieszkałych w ich rejonach służbowych, zwracają się przeto do Ministerstwa Sprawiedliwości i otrzymaną tą drogą wiadomość z rejestru skazanych przesyłają odnośnym władzom administracji ogólnej.

Zważywszy, że przytoczony tryb postępowania powoduje podwójną korespondencję, jak również opóźnia ostateczne załatwienie sprawy, Ministerstwo prosi, aby władze administracji ogólnej zwracały się o informacje w sprawie poprzedniej karalności bezpośrednio do Ministerstwa Sprawiedliwości (patrz §§ 13 i 14 rozporządzenia z dnia 25 maja 1934 r. — Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 478).

(—) *Kawecki*
PODSEKRETARZ STANU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 17 grudnia Nr. 91 Rok 1935

Poz. 579. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 grudnia 1935 r. o zwolnieniu niektórych zakładów detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych od obowiązku uiszczania opłat z tytułu prowadzenia tej sprzedaży.

Poz. 580. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 grudnia 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych".

Poz. 581. Oświadczenie rządowe z dnia 9 listopada 1935 r. w sprawie skreślenia znaków S. A. w konwencji międzynarodowej, dotyczącej ruchu samochodowego z dnia 24 kwietnia 1926 r.

Poz. 582. Oświadczenie rządowe z dnia 9 listopada 1935 r. w sprawie przystąpienia Rumunji i Z. S. R. R. do konwencji o ujednostajnieniu znaków drogowych z dnia 30 marca 1931 r. oraz w sprawie stosowania tej konwencji do Algerji.

Poz. 583. Oświadczenie rządowe z dnia 9 listopada 1935 r. w sprawie przystąpienia Rumunji i Z. S. R. R. do konwencji o sposobie opodatkowania obcokrajowych pojazdów mechanicznych z dnia 30 marca 1931 r.

z 18 grudnia Nr. 92 Rok 1935

Poz. 584 Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26 listopada 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o bezpłatnem dostarczaniu druków dla celów bibljotecznych i urzędowej rejestracji.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o bezpłatnem dostarczaniu druków dla celów bibljotecznych i urzędowej rejestracji (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 347) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 lutego 1934 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w sprawie bezpłatnego dostarczania druków dla celów bibljotecznych i urzędowej rejestracji (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 137) dodaje się nowy ustęp następującej treści:

„f) Polskiej Akademji Literatury w Warszawie wszelkich druków literackich w języku polskim (powieść, dramat, poezja, opracowanie

krytyczne i t. p.), a na jej żądanie również wszystkich innych druków w języku polskim".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 585. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 7 listopada 1935 r. o czasowem zmniejszeniu liczby dni pracy, uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, w odniesieniu do niektórych kategoryj robotników sezonowych.

Poz. 586. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 grudnia 1935 r. o zmianie taryfy na wyroby tytoniowe.

Poz. 587. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 grudnia 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o rejonach produkcji oraz o wyznaczeniu i podziale wewnętrznego kontyngentu cukru na okres kampanijny 1936/37.

z 21 grudnia Nr. 93 Rok 1935

Poz. 588. Umowy Światowego Związku Pocztowego: Światowa konwencja pocztowa, Porozumienie o listach i pudełkach z podaną wartością, Porozumienie o paczkach pocztowych, Porozumienie o przekazach pocztowych, Porozumienie o pocztowych przelewach pieniężnych, Porozumienie dotyczące zleceń pocztowych i Porozumienie dotyczące prenumeraty gazet i czasopism, podpisane w Kairze dnia 20 marca 1934 r.

Poz. 589. Oświadczenie rządowe z dnia 9 listopada 1935 r. w sprawie złożenia przez Polskę i inne Państwa dokumentów ratyfikacyjnych oraz zgłoszenia przystąpień do Umów Światowego Związku Pocztowego, podpisanych w Kairze dnia 20 marca 1934 r.

z 24 grudnia Nr. 94 Rok 1935

Poz. 590. Protokół polsko-niemiecki z dnia 30 sierpnia 1935 r. o przejściach granicznych i drogach celnych.

Poz. 591. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1935 r. o pobycie cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej.

Na podstawie art. 12 ust. 2 p. b i c. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1927 r. o pobycie cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 917), przedłużonego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 612) do dnia 1 stycznia 1932 r., rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 134) do dnia 1 stycznia 1934 r. i rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 786) — do dnia 1 stycznia 1936 r., przedłuża się do dnia 1 stycznia 1938 r.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1936 r.

Poz. 592. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1935 r. w sprawie zmiany uprawnień do zwalniania od egzaminów praktycznych kandydatów na stanowiska urzędników I, II i III kategorji w państwowej służbie cywilnej.

Na podstawie art. 11 i 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) w brzmieniu nadanem rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 658) i z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737) zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawnienia do zwalniania w wyjątkowych przypadkach od egzaminu praktycznego kandydatów na stanowiska urzędników I, II i III kategorji w państwowej służbie cywilnej, przysługujące Radzie Ministrów na wniosek właściwej władzy naczelnej, w myśl rozporządzeń Rady Ministrów, wydanych na podstawie art. 11 i 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej, przekazuje się właściwym władzom naczelnym, z tem zastrzeżeniem, że zwolnienie od egzaminu kandydatów na stanowiska I i II kategorji wymaga zgody Prezesa Rady Ministrów.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz właściwym ministrom.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 593. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 listopada 1935 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych.

z 30 grudnia Nr. 95 Rok 1935

Poz. 594. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1935 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Poz. 595. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 grudnia 1935 r. o zmianie okręgów sądów grodzkich w Staszowie i Sandomierzu w okręgu Sądu Okręgowego w Radomiu.

Poz. 596. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1935 r. o ustaleniu ilości stanowisk notarjuszów i ich siedzib urzędowych.

Poz. 597. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1935 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolni-

ctwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia z dnia 31 lipca 1935 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, strączkowych, nasion oleistych, produktów przemiału, grochu polerowanego i słodu.

Poz. 598. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 grudnia 1935 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. w sprawie cen soli.

z 31 grudnia Nr. 96*) Rok 1935

Poz. 599. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1935 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych.

Poz. 600. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1935 r. w sprawie zmiany przepisów o podatku od kapitałów i rent.

Poz. 601. Porozumienie między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o wzajemnej wymianie towarowej, podpisane w Warszawie dnia 11 października 1934 r.

Poz. 602. Oświadczenie rządowe z dnia 24 grudnia 1935 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o wzajemnej wymianie towarowej, podpisanego w Warszawie dnia 11 października 1934 r.

Poz. 603. Protokół między Polską a Niemcami w sprawie normalizacji wzajemnych stosunków gospodarczych, podpisany wraz z załączonem do niego Porozumieniem o przewozie zwierząt gospodarczych, części zwierząt i przetworów zwierzęcych, w Warszawie z dnia 7 marca 1934 r.

Poz. 604. Oświadczenie rządowe z dnia 24 grudnia 1935 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokółu polsko-niemieckiego, dotyczącego zniesienia przez Polskę i Niemcy wzajemnych zarządzeń bojowych w dziedzinie obrotu handlowego, podpisanego wraz z dołączonem do niego porozumieniem o przewozie zwierząt, części zwierząt i przetworów zwierzęcych w Warszawie dnia 7 marca 1934 r.

Poz. 605. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 2 grudnia 1935 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli ludowych szkół rolniczych.

Poz. 606. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1935 r. o zmianie granic gmin wiejskich Sławków i Bolesław w powiecie olkuskim, województwie kieleckiem.

Poz. 607. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1935 r. o zmianie granic niektórych gmin w powiecie kaliskim, województwie łódzkiem.

Poz. 608. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1935 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Kurjanka w powiecie augustowskim, województwie białostockiem.

*) Ostatni w r. b.

Poz. 609. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1935 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Mircze w powiecie hrubieszowskim, województwie lubelskiem.

Poz. 610. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1935 r. o utworzeniu w Kutach Urzędu Celnego granicznego, kolejowego i drogowego.

Poz. 611. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 grudnia 1935 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 grudnia 1934 r. o zasadach udzielania pomocy instytucjom, zawierającym układy z dłużnikami w zakresie wierzytelności rolniczych.

Poz. 612. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej oraz Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 grudnia 1935 r. w sprawie zmian w rozporządzeniu z dnia 9 marca 1931 r. o bezpieczeństwie i higjenie pracy w gospodarstwach rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstwach z niemi związanych, które nie posiadają przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego.

Poz. 613. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 23 grudnia 1935 r. o likwidacji Ubezpieczalni Społecznej w Brodnicy i w Obornikach oraz o zmianie siedziby Ubezpieczalni Społecznej w Starogardzie.

Poz. 614. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 grudnia 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 kwietnia 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów w sprawie współdziałania urzędów pocztowych przy wypłacie świadczeń, przewidzianych w ustawie z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 18 grudnia Nr. 290 Rok 1935

Poz. 376. Okólnik T. 70 Ministerstwa Skarbu z dnia 29 listopada 1935 r. L. D. IV. 33635/2/35 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1082 i 1099 taryfy celnej).

Poz. 377. Okólnik T. 76 Ministerstwa Skarbu z dnia 9 grudnia 1935 r. L. D. IV. 34380/2/35 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1170 tar. cel.).

z 19 grudnia Nr. 291 Rok 1935

Poz. 378. Okólnik T. 69 Ministerstwa Skarbu z dnia 30 listopada 1935 r. L. D. IV. 33363/2/35 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1169 p. 2 i 4 t. c.).

Poz. 379. Okólnik T. 71 Ministerstwa Skarbu z dnia 30 listopada 1935 r. L. D. IV. 33723/2/35 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1084 p. 8 t. c.).

z 20 grudnia Nr. 292 Rok 1935

Poz. 380. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 26 listopada 1935 r. L. D. IV. 32813/2/35 w sprawie stosowania ceł konwencyjnych do tkanin bawełnianych, objętych pozycją 616 taryfy celnej przywozowej.

z 21 grudnia Nr. 293 Rok 1935

Poz. 381. Ogłoszenie Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 12 grudnia 1935 r. w sprawie zmian w Wykazie Statystycznym Towarów, służącym za podstawę zgłoszeń do statystyki celnej.

z 23 grudnia Nr. 294 Rok 1935

Poz. 382. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu, z dnia 7 grudnia 1935 r. w sprawie wykazu cen wytworów hutniczych na rynku krajowym.

Poz. 383. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1935 r. w sprawie zmiany regulaminu losowań wygranych oraz losowań amortyzacyjnych 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

Poz. 384. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 11 grudnia 1935 r. L. D. IV. 32862/2/35 w sprawie stosowania tabeli tarowej.

z 24 grudnia Nr. 295 Rok 1935

Poz. 385. Zarządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1935 r. w sprawie przedłużenia okresu niezarządzania wyborów do rady miejskiej w Łodzi.

Poz. 386. Okólnik T. 78 Ministerstwa Skarbu z dnia 13 grudnia 1935 r. L. D. IV. 34667/2/35 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1072 p. 2).

z 27 grudnia Nr. 296 Rok 1935

Poz. 387. Okólnik T 73 Ministerstwa Skarbu z dnia 10 grudnia 1935 r. L. D. IV. 33851/2/35 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1084 p. 8 taryfy celnej).

Poz. 388. Okólnik T. 75 Ministerstwa Skarbu z dnia 11 grudnia 1935 r. L. D. IV. 32724/2/35 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 279).

Poz. 389. Zarządzenie Komisarza Demobilizacyjnego dla obszarów województwa pomorskiego, miasta i powiatu Bydgoszcz oraz powiatów Szubin, Wyrzysk i Inowrocław z dnia 14 grudnia 1935 r. o nadaniu mocy obowiązującej orzeczeniu Wydziału Rozjemczego w Bydgoszczy z dnia 27 września 1935 r. o płacach robotników miejskich miasta Bydgoszczy, zatrudnionych w zakładach miejskich.

z 28 grudnia Nr. 297 Rok 1935

Poz. 390. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 17 grudnia 1935 r. L. D. IV. 25821/2/35 w sprawie odpisywania towarów, odprawianych z zastosowaniem zniżek celnych lub zwolnień od cła na podstawie pozwoleń Ministra Skarbu.

Poz. 391. Okólnik T. 80 Ministerstwa Skarbu z dnia 14 grudnia 1935 r. L. D. IV. 35153/2/35 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1141 taryfy celnej).

Poz. 392. Okólnik T. 77 Ministerstwa Skarbu z dnia 13 grudnia 1935 r. L. D. IV. 34622/2/35 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1138 t. c.).

z 30 grudnia Nr. 298 Rok 1935

Poz. 393. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 grudnia 1935 r. w sprawie opłat na rzecz Kasy Bratniej Zagłębia Dąbrowskiego w I kwartale 1936 r.

Poz. 394. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 17 grudnia 1935 r. L. D. IV. 29528/1/35 w sprawie skażania poza obrębem miejsca urzędowego tłuszczów i olejów sprowadzanych z zagranicy i kontroli celnej tłuszczów i olejów skażonych.

z 31 grudnia Nr. 299 Rok 1935

Poz. 395. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 21 grudnia 1935 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 396. Okólnik T. 74 Ministerstwa Skarbu z dnia 5 grudnia 1935 r. L. D. IV. 33935/2/35 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 981 p. 3; poz. 983; poz. 984 i poz. 1251 p. 7 taryfy celnej).

Poz. 397. Okólnik T. 79 Ministerstwa Skarbu z dnia 14 grudnia 1935 r. L. D. IV. 35151/2/35 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1027 tar. cel.).

C.
Bibljografja.

II. WYDAWNICTWA, INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

„Kalendarz Ziem Wschodnich".

W związku ze wzmianką zamieszczoną w Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z r. 1935 Nr. 3 str. 50 podaje się do wiadomości, iż Towarzystwo Rozwoju Ziem Wschodnich (Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4) wydało obecnie „Kalendarz Ziem Wschodnich" na rok 1936. Wydawnictwo to opracowane zostało podobnie jak i rocznik 1935 i odznacza się temi samemi zaletami zarówno pod względem treści, jak i graficznym.

Cena egzemplarza zł. 1.50.

Telefon wydawnictwa 2-29-00, konto P. K. O. 11745.

Druk. Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.